

ת"פ 57049/12/20 - מדינת ישראל, באמצעות תביעות תל אביב נגד

א.נ.א

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 57049-12-20 מדינת ישראל נ' א.נ.א

לפני כבוד השופט - סגן הנשיא רועי פרי

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות תל אביב

ע"י עו"ד שירן ג'ובני

נגד

א.נ.א

הנאשם:

ע"י ב"כ עו"ד רועי אטיאס

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של תקיפה בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
2. למקרא עובדות כתב האישום המתוקן, עולה כי הנאשם והמתלוננת הינם בני זוג נשואים, להם 3 ילדים קטינים והתגוררו בעת הרלוונטית בדירתם בתל אביב. ביום 11.12.20, בשעת בוקר, במהלך ויכוח בין המתלוננת לנאשם בנוגע למטלות הבית, ביקשה המתלוננת מהנאשם לחדול והלכה לחדר ואילו הנאשם הלך בעקבותיה ותקף אותה בכך שאחז בחוזקה בצווארה באמצעות ידיו, הפילה על המיטה וצעק עליה. בשלב זה נכנסו שניים מהקטינים ועמדו בפתח החדר. המתלוננת ביקשה מהנאשם שיחדל ממעשיו, שכן הקטינים מסתכלים, אך הנאשם המשיך במעשיו ולאחר מכן חדל.
3. לא נקשר הסדר עונשי בין הצדדים וכל צד טען כראות עיניו. הנאשם נשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן.
4. **התובעת המלומדת**, הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה, לערכים המוגנים ולמידת הפגיעה בהם. לאור הדברים, עתרה למתחם עונשי הולם הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר.

ציינה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, נטל אחריות על מעשיו. הפנתה לתסקירי שירות המבחן ולדרך השיקומית שעבר הנאשם, הפנתה לעמדת המתלוננת המובאת בתסקיר. עם זאת ציינה התביעה כי נסיבות ביצוע העבירה אינן מאפשרות ויתור על ההרשעה בתיק זה. מבחינת הנזק הקונקרטי ציינה התובעת כי הדבר מסור לשיקול הדעת של

מעסיקו של הנאשם להמשיך ולהעסיקו כאשר אין קשר בין סוג וטיב העבירה לבין תחום העיסוק. התובעת ציינה כי לא נפתחו כנגד הנאשם תיקי מב"ד חדשים. התביעה הסכימה כי נסיבות תיק זה וההליך השיקומי מאפשרות סטייה ממתחם העונש ההולם ועתרה להותיר את הרשעתו של הנאשם על כנה, לצד הטלת צו מבחן לצד צו של"צ, מאסר מותנה והתחייבות, וזאת משיקולי שיקום.

5. **הסנגור המלומד**, עשה ככל שניתן לטובת מרשו. מבלי להקל ראש בדברים הפנה לנסיבות ביצוע העבירה וציין כי אין המדובר בתקיפה ברף גבוה. הפנה לעברו הנקי של הנאשם, ששירת שירות משמעותי בצה"ל, הפנה לחלוף הזמן, לטיפול שעבר ועובר הנאשם משך כשנתיים, העובדה כי הנאשם שהה במעצר ממש שבוע ימים, ולאחר שחרורו שהה בתנאים מגבילים, ללא הפרות וללא פתיחת תיקים חדשים תוך הרחקה ממשפחתו במשך 8 חודשים. ציין כי בני הזוג מתגוררים היום יחד וחידשו את התא המשפחתי. הפנה לפסיקה שבנסיבות דומות בוטלה ההרשעה, וגם בעבירות חמורות יותר. ציין כי הנאשם תומך כלכלית באביו שהינו נכה 100% ומפרנס את משפחתו. הסנגור עתר לאימוצן של המלצות שירות המבחן ובתוך כך לבטל את ההרשעה מטעמי שיקום והנזק הצפוי להיגרם לעיסוקו של הנאשם.

6. **הנאשם בדברו האחרון**, הביע צער וחרטה על מעשיו. עמד על הטיפול שעבר ועל הכלים אותם רכש להחזיק ולשמר את התא המשפחתי. הנאשם ציין כי הוא משמש כ---- ושום מוסד לא ימשיך להעסיק עובד עם הרשעה פלילית, כאשר הנאשם נכנס, במסגרת עבודתו, גם לבתים של אנשים. ציין כי הדברים שעשה לא ישנו.

דין והכרעה

7. על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, אשר מכוון יצירת יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

על בית המשפט, בקביעת מתחם העונש ההולם, להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הערך המוגן שבבסיס העבירה, מידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת.

8. נסיבות ביצוע העבירה מושא תיקנו מלמדות על חומרה. המדובר בוויכוח שהתגלע בין המתלוננת לנאשם, בני זוג נשואים, על חלקו של הנאשם במטלות הבית. בהמשך הנאשם הלך אחרי המתלוננת לחדר בדירה ותקף אותה בכך שאחז בחוזקה בצווארה, הפילה על המיטה שבחדר וצעק עליה. הנאשם לא חדל ממעשיו גם כשנכנסו לפתח הדלת שניים מילדיהם הקטינים של בני הזוג.

9. עם זאת ובלי להקל ראש בדברים, המדובר באירוע נקודתי, במהלכו לא נגרמה כל חבלה, כאשר בני הזוג חידשו את התא המשפחתי, שבו להתגורר יחדיו והמתלוננת אינה חוששת מהנאשם.

16. בני הזוג חידשו את התא הזוגי ומתגוררים יחדיו כאשר הנאשם עובד כ----- בחברה ל-----.

17. לתיק הוגשו שלושה תסקירים מאת הגורם המקצועי הוא שירות המבחן, הסוקרים את נסיבות חייו של הנאשם.

הנאשם שולב במסגרת צו פיקוח מעצרים בהליך טיפולי במרכז "אור נור" מטעם עיריית תל אביב ליצירת יחסים בטוחים במשפחה. הנאשם שולב בחודש אפריל 2021 בטיפול, הצליח להירתם בצורה חיובית ומשמעותית מהליך, כאשר בחודש אוגוסט 2021 שבו בני הזוג להתגורר יחד.

הרקע לביצוע העבירה נעוץ בתקופה משברית בה היה נתון הנאשם לצד קשיים כלכליים ושינויים בתא המשפחתי. הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע בוושה וצער על התנהלותו כלפי המתלוננת.

שירות המבחן לא חסך בזמן ובאמצעים ושוחח עם המתלוננת, אשר תיארה מערכת זוגית מטיבה עם הנאשם לאורך השנים, כשהעבירה משקפת נקודת קצה במערכת הזוגית ומתיחות עמה התמודדו באותה תקופה עם פרוץ נגיף הקורונה ופיטוריו של הנאשם מעבודתו. תיארה כי הגישה את התלונה על מנת להציב לנאשם גבול ולא מתוך חשש או פחד מפניו. ציינה כי כל ענישה קונקרטיית על הנאשם משמעותה נטל רב באופן שיקשה עליה לקדם את המהלך התעסוקתי האישי שלה.

שירות המבחן מציין כי לא עלו במהלך הטיפול אינדיקציות לדפוסי אלימות קבועים ביחס לנאשם.

שירות המבחן עדכן כי הנאשם המשיך בטיפול במרכז "אור-נור". השירות מציין כי הנאשם משמש כ----- בחברה העוסקת ב----- ועפ"י מכתב המעסיק, המדובר במשרת אמן וכי הנאשם לא יוכל להמשיך ולבצע את עבודתו עם הרשעה פלילית, שכן העבודה כוללת כניסה לבנינים ודירות על מנת לבצע תיקונים ועבודות, כשלרוב הדיירים אינם נמצאים בנכסים.

ככל שתיוותר ההרשעה על כנה לא ניתן יהיה להמשיך ולהעסיק את הנאשם בחברה.

בנסיבות אלה ולאור הטיפול שעבר הנאשם לצד הנזק התעסוקתי הצפוי ממליץ השירות לבכר את הפן השיקומי בעניינו של הנאשם, לבטל את הרשעתו בדיון ולהשית עליו צו מבחן לצד צו של"צ בהיקף של 100 שעות.

באשר לסוגיית אי ההרשעה

18. מושכלות יסוד בדיני העונשין שלנו, כי משהוכח ביצועה של העבירה המיוחסת, יש להרשיע את הנאשם. הכלל הינו הרשעה, בכל הנוגע לבגירים, והחריג הינו אי הרשעה.

ההלכה הפסוקה קבעה כי בית המשפט יפעיל את סמכותו להימנע מהרשעת מי שנמצא כי עבר עבירה, רק במקרים חריגים ויוצאי דופן בהם עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה שבעטייה של הרשעת נאשם

ספציפי, לבין תועלתה לאינטרס הציבורי - חברתי הכללי, ראו בין היתר:

ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337; ע"פ 9863/06 לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.07); ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד(3) 685.

על פי ההלכה הפסוקה, הימנעות מהרשעה תתאפשר במקרים חריגים, בהתקיימותם והצטברותם, של שני תנאים מרכזיים. הראשון, שההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, והשני שסוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים.

בית המשפט העליון שב וחזר על ההלכה הפסוקה כי על הנאשם להצביע על פגיעה קשה וקונקרטיה בסיכויי שיקומו וכי סוג העבירה בנסיבותיה הספציפיות מאפשר להימנע מהרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים - רע"פ 6429/18 פלוני נ' מדינת ישראל (18.11.2018).

19. לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, לאור האמור בתסקירי שירות המבחן, עמדת המתלוננת, הטיפול שעבר הנאשם והנזק הקונקרטי שהוצג, מצאתי, לא בלי התלבטות, להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם בדיון ולבכר את הפן השיקומי בתיק זה.

20. העבירה בנסיבותיה, כאירוע נקודתי, מבלי להקל ראש בדברים, מאפשרת על רקע כלל הנימוקים שמניתי לעיל, ובתוך כך הטיפול שעבר ועובר הנאשם, חלוף הזמן ואי פתיחת תיקים חדשים, עמדת המתלוננת וחידוש התא המשפחתי לצד סיכויי השיקום, שהוכחו בראי הזמן לוותר על ההרשעה בתיק זה לצד הוכחת נזק קונקרטי עליו עמד שירות המבחן אשר בחן את מכתב המעסיק.

ראו והשוו: ת"פ 39116-06-16 מדינת ישראל נ' פלוני (14.2.18); ת"פ 52381-12-16 מדינת ישראל נ' פלוני (16.1.19).

בשולי הדברים אציין כי התביעה עצמה סברה כי לאור נסיבותיו של תיק זה וההליך השיקומי שעבר הנאשם, ניתן לסטות ממתחם העונש ההולם אותו הציעה, עם זאת, המחלוקת שניטשה בין הצדדים נגעה לסוגיית הותרת ההרשעה על כנה.

21. משכך, לאור כלל הטעמים דלעיל, ועל פי סמכותי שבסעיף 192א לחסד"פ, מצאתי לא בלי התלבטות, לבטל את הרשעת הנאשם ובתוך כך להשית עליו את העונשים הבאים:

1. צו מבחן למשך שנה מהיום.

2. צו של"צ בהיקף של 100 שעות.

3. התחייבות כספית בסך של 2000 ₪ למשך שנה מהיום והתנאי שלא יעבור בתקופה זו כל עבירת אלימות או איומים.

אני מזהיר את הנאשם כי אי מילוי צו המבחן וצו השל"צ, עלול להוביל להפקעתם, חזרתו לאולם בית המשפט, הרשעתו וגזירת ענישה חלופית ונוספת.

צו כללי למוצגים - המוצגים, ככל שישנם בתיק זה, יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה מוסמך.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיקים קשורים - מ"י/מ"ת, תושב לנאשם או למי מטעמו, בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' כסלו תשפ"ג, 30 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.

הנאשם: אני מבין את תוכן ההתחייבות שהוטלה עליי, ואני מתחייב להימנע מביצוע עבירות כאמור בהתחייבות.